

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

10

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Oh novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“.

Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčić) tiska in zal.

Uredništvo
nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadstr. na čezno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadstr. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati
ioco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo
po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat
6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12
vin. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 vin. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

Naše vseučiliško vprašanje.

Pri naučnem ministru Stürgkhu je bila v četrtek dopoldne deputacija jugoslovanskih poslancev: dr. Ploj, Dulibič in Povše, da se informirajo o stališču vlade nasproti laški pravni fakulteti ter ob jednem naznanijo vseučiliške zahteve Jugoslovanov.

Poročila o tem pravijo, da je izjavil naučni minister, da vlada ne more dovoliti Slovincem docenture ne v Pragi ne v Krakovu, govoriti bi se dalo sicer o reciprociteti zagrebškega vseučilišča ali tudi to le pod nekimi modifikacijami.

Vlada bi dala le neke olajšave s tem, da bi se napravila v Zadru izpraševalna komisija za drugi in tretji pravniški izpit.

V četrtek popoldne je zboroval jugoslovanski vseučiliški odsek. Dolgo je bilo debatiranje. Predlog ministra je bil seveda odbit. Potem je bil izdan iz vseučiliškega odseka tak komuniké:

»Jugoslovanski vseučiliški odsek je imel pod predsedstvom poslanca Povšeta sejo. Predsednik je poročal o konferencah z naučnim ministrom grofom Stürgkhom. Po obširni razpravi, ki je trajala več ur, je sklenil klub soglasno, da ostane pri svojih znanih vseučiliških zahtevah.«

Komuniké so mnogo komentirali v parlamentarnih krogih. Lahe skrbi to, kakšno taktiko pa zavzamejo slovenski poslanci nasproti predlogi laške prav. fakultete. Pesimizem se je vselil v vrste laških poslancev.

Lahi vstrajajo pri svoji zahtevi, da mora priti laška pravna fakulteta v Trst, kjer ima potem nastati celo vseučilišče. Morda se zadovolje začasno z Dunajem, saj ima biti fakulteta tam le nekaj časa, potem jo prenesejo v laško ozemlje. Glavno za Lahe pač je to: da se otvori zopet laška pravna fakulteta.

Ali tudi mi ostajamo pri svojih zahtevah. Kakor gori povedano, je sklenil visokošolski klub vstrajati pri starih zahtevah. Jugoslovani smatrajo ustanovi-

tev laškega vseučilišča v Trstu ter v Primorju sploh za nedopustno, zahtevajo pripustitev slovenskih habilitacij na vseučiliščih v Pragi in Krakovu, popolno reciprociteto zagrebškega vseučilišča ter končno obvezno obljubo, da vlada ukrene vse potrebno za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani tekom 5—10 let.

Na podlagi teh zahtev uravnajo Jugoslovani svoje nadaljnje postopanje. Odločitev o taktiki je prepuščena obema kluboma, da si izbereta tako, kakoršna se jima pač zdi prava.

Torej taktiko si uravnata oba kluba kakor hočeta! No, mi mislimo, da bi morala v tem oziru vladati med jugoslovanskimi poslanci edinstvo. V vseučiliškem vprašanju bi morali biti skov in skov edini, ali klerikalci so proglasili politiko proste roke ter se ravnajo po tem proglasu. Za kako skupno akcijo v pravem pomenu besede jih ni več dobiti. Tudi visokošolski klub so hoteli razbiti, ali videli so, da bi bilo to le prenevarno, zato je ostal visokošolski klub, toda mislijo ga prav pridno izkoriščati v svoje namene.

Jugoslovanski poslanci stojijo torej glede taktike nasproti laški pravni fakulteti in glede našega vseučiliškega vprašanja v dveh vrstah ter volijo lahko, kar hočejo. Poprej so bili Čehi z Jugoslovani ter so pomagali v obstrukciji, ali sedaj hočejo češki agrarci odtegniti v proračunskem odseku in svrhu obstrukcije prepuščeni mestj ... sploh niso pri volji Čehi podpirati obstrukcijo, ker vedo, da bi bila od strani klerikalcev uprizorjena v glavnem v ta namen, da bi se okoristili z njo doma politično.

Kaj torej bo? Očividno je jugoslovanska delegacija mnogo na slabšem v vseučiliškem vprašanju in glede boja proti laški pravni fakulteti kakor poprej. Po čegavi krivdi? Pač le po krivdi slovenskih klerikalcev, v glavnem dr. Šusteršiča, ki zaigra česko pomoč, ki razbija enoto ter išče vedno le pota, po katerih bi se klerikalna stranka kaj okoristila.

Položaj je torej prav neugoden. S početka je kazal boj proti laški pravni fa-

kulteti na uspehe, sedaj kaže na — blamažo. Važni so sedanji trenotki. Če sedaj odidemo praznih rok, bo to usodopolno za bodočnost. Caveant consules!

Gospodarski krah Aehrentalove politike.

(Konec.)

Dosedaj je prihajala srbska sliva na mednarodno tržišče največ po avstrogrškem trgovskem posredovanju pod imenom »turška« ali »bosanska« sliva. Ker pa je bilo vsled našega trgovsko-političnega boja s Srbijo izločeno avstroogrsko posredovanje, je odredila srbska vlada, da mora biti na pošiljateljah sliv v izvozu iz Srbije označba »srbske provenijence«. Očitno je, da meri ta odredba pred vsem na stabiliziranje emancipacije Srbije od avstroogrške trgovine. Razven tega je imel trgovsko-politični boj s Srbijo to posledico, da je bil povsem zaprečen izvoz svežih sliv v Avstro-Ogrsko in svrhu industrije slivovke, ki se je udomčila v Sremu. Srbija porablja tako dobljeno količino svežih sliv sama nekoliko za sušenje nekoliko za slivovko ter je storila s tem daljnji korak za gospodarsko emancipacijo od Avstro-Ogrske.

Stalno se uvažajo srbske slive sedaj tako-le: $\frac{2}{3}$ dobi Nemčija, $\frac{1}{3}$ zapadna Evropa, slivina konserva gre največ v Nemčijo.

Posebno zanimive podatke je obelodanilo nemško konzularno poročilo o srbski trgovini z živino, ki je bila poprej vsa v rokah avstroogrških.

V tem izveščju stoji, da je Srbija namesto prejšnjega edinega tržišča v Budimpešti poiskala svoje kupce v deželah okoli sredozemskega morja. Po nekotikih poskusih z zgubo so se pojavili povoljni rezultati vsled intenzivne podpore srbske vlade. Dandanašnji ima Solun za izvoz Srbije velik pomen, ker so tam izvozna vrata za vso srbsko trgovino.

Srbski izvoz živine v Italijo napreduje s hitrimi koraki ter znači sedaj komaj po preteku treh let jako važen faktor takšnje izvozne trgovine.

Italija stoji glede višine izvoza s tremi milijoni dinarjev na prvem mestu. Izvoz živine za Italijo zavzema prvo mesto. Leta 1907. je bilo izvoženo v Italijo 2842 komadov goved, leta 1908. pa 6312, leta 1909. pa že 17.622 komadov.

Število v Srbijo poslanih italjanskih trgovcev raste vedno bolj.

Razven tega je bilo za časa zadnjega provizorija izvoženo sveže govedine v znatnih količinah v Italijo in Švico, nadalje 400.000 kg zaklane perutnine v Nemčijo in Angleško.

Kože so se res kakor doslej izvažale v Avstro-Ogrsko, ali ker Avstro-Ogrska mora naročevati večji del kož iz Srbije za svojo industrijo rokavic, si lahko predočimo, kako je uplival na cene naš trgovsko-politični boj ter kako škodo je pretrpela naša industrija.

Kaj je delal Aehrental? Aehrental je dal po svojih diplomatih falzificirati dokumente za obtožbo proti državljanom v Avstro-Ogrski, dunajsko javno mnenje pa je štel uši in stenice med Jugoslovani, pozabivši na uši in stenice po dunajskih hotelih in palačah — ali tisti čas pa je igrala Nemčija prefrigano ulogo nasproti svojemu najmilejšemu zavezniku ...

Aehrentalova politika je naravnost katastrofalna za Avstro-Ogrsko, vendar je ta nesrečni človek še vedno naš zunanji minister. Le Nemčija se počuti dobro pri Aehrentalovi politiki, ki razjeda Avstro-Ogrsko.

DOPISI.

Iz kobariškega okraja.

Kobariški kot. — Vreme imamo lepo, snega nič in edina naša cesta je takšna, da nas kar sama vabi od doma. Ker smo pa na vse strani zaplankani, nimamo

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

l'oslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Koliko pa zahtevate?« Pri moji veri, štiri tisoč frankov je vredno, sem odgovoril. Bilo mu je predrago, jaz pa sem rekel, za manj je ne morem pustiti. Končno sva se zjednila, da si enega prihodnjih dni polje ogledava.

»Ali se je to zgodilo?«

»Da, gospod Albert, čez dva dni sva šla skupaj v Viriville in si polje ogledala.«

»Ali je bila kupčija sklenjena?«

Da, gospod Albert.«

»Za kako ceno?«

»Za tri tisoč štiri sto frankov, s pogojem, da je žetev kupčeva — polje je bilo namreč posejano z žitom. Za nameček si je izgovoril še dva hektolitra žita in jaz sem Ppodal še dve sloki, kateri sem plačal sam lovcu po tri franke.«

»Kaj se je zgodilo nadalje?«

»Polje naj bi se plačalo takoj v gotovini, moj dolg pa naj bi se odštel. Šla sva k Chanatu. Staro zadolžnico smo raztrgali in sestavili novo, v kateri sem priznal, da sem denar prejel, dasi sem dobil v resnici le tisoč frankov, kar sem tudi povedal gospodu Chanatu, kateri je pogodbo spisal. Jaz pa naj bi podpisal, da si, kakor prvič prihranim nepotrebne stroške.«

»Koliko vam še dolguje?«

»Z odbitkom oboestranskih obresti ostane še osem sto dvaintrideset frankov petintrideset centimov. In tega denarja sedaj ne morem dobiti. Verjemite mi ali ne, gospod Albert, strgal sem že več kakor ene podplate, tolikrat sem že naredil pot v Roybono, ne da bi dobil vinar svojega denarja. Končno mi je pošlo potrpljenje.«

»To razumem!«

»In prav sedaj potrebujem denar nujno. Rabim par volov in razen tega bi si nabavil rad sviloprejk.«

»Ali ni Marcolin premrzel za to?«

»Mislim, da ne, moje murbe uspevajo jako lepo; to je že moja stara želja.«

»Skratka, vi hočete svoj denar?«

»Tako je, gospod Albert.«

»Menim, da bo najbolje, pošljite Monestrelu vabilo k mirovnemu sodniku.«

»To ne bo mnogo koristilo.«

»Mogoče vendar.«

»Mirovni sodnik je njegov prijatelj, republikanec in ne da nikdar prav.«

»Poskusite vendar, ljubi prijatelj, jaz sam pač hočem govoriti z Monestrelom.«

Prihodnjega dne je dobil Albert Monestrela v klubu. Vzel ga je na stran in mu rekel: »Bojim se, gospod Monestrel, da bom moral vložiti zoper vas tožbo.«

»Nemogoče! Ja zakaj pa?«

»Včeraj me je prosil nekdo za svet, kateremu dolgujete vi devet sto frankov.«

»Jaz nisem živi duši dolžan devet sto frankov.«

»Torej recimo natančneje: osem sto dvaindevetdeset frankov petintrideset centimov.«

»Ne, te vsote ne dolgujem nikomur.«

»Lahko je mogoče, da je pomota za nekoliko centimov,« odvrne Galtier smeje, »toda dolga ne morete utajiti. Kmet Bergerou vam gotovo ne bo neznan, saj vam je nosil razno perutnino in ste vi od njega kupili tudi polje. Opozarjam vas, da vas povabi pred mirovnega sodnika. Na vašem mestu bi jaz takoj plačal, da bi si prihranil stroške in jezo.«

Monestrel ni odgovoril, pustil je Galtiera in sedel za mizo, kjer se je navidezno zatopil v časopis, toda čez nekaj minut pa je skočil kvišku in odhitel domu.

»Sin gre z ačetom,« je vpil doma. »Ravnokar mi je povedal Albert Galtier, da hoče Bergerou vložiti tožbo proti meni. Takí so odvetniki, drugega ne znajo, kakor sejati neslogo. Bergerou je sicer miroljuben človek, ki bi končno ne zahteval ničesar več, toda Galtier je tu! Spominja se svojega očeta in podpiruje Bergeroua, naj me toži. Da bi strela Vsemogočnega uničila vse republikance!«

Lucija je zapustila hitro sobo in odšla v svojo sobico, kjer je pričela, ko je bila sama, jokati.

»Ali je mogoče,« je vzdihovala, »da nas Albert tako sovraži in da so republikanci tako zlobni ljudje?«

V njenem srcu pa se je oglasil glas, ki ji je klical: »Tvoji stariši ... tvoji stariši ...!« Ustrašila se je, in ni hotela poslušati tega glasu, ali ta se ni dal premotiti, vedno glasneje in razločneje se glasi in ji ponavlja vse, kar je slišala. Ali tuga in bolest jo premaga in vzkljknila je: »Grožno je to, ali pravica ni na strani mojih starišev, oni so zlobni in slabí!«

druga je, kakor proti Kobaridu in da nam tam ni dolgčas, se hodimo pravit in tožarit. Posebno hudi so Sedlani. Seveda izvira vsa njihova pravdomanija iz narodne samozavesti. Denar, katerega so si med letom s krvavimi žulji prislužili po raznih nemških kronovinah, je nemški denar, zato pač ne sme ostati doma! Žalostno je videti, kako romajo cele karavane tožiteljev, tožencev in prič na sodnijo v Kobarid, kjer dobijo eni razon, drugi pa razon. Se je le čuditi, kako si ti pravdarji upajo mimo sv. Katarine v Borjani, ki je vendar priprošnica za pamet. Morda je ta svetnica izgubila v nebesih dosednji referat?

Če pojde tako dalje, bo treba resno misliti na to, da sodnija v Kobaridu ustanovi svojo podružnico v Sedlu. Drugače bo treba razširiti cesto, da se bodo kočije, vozeče razne komisije, lahko izogibale druga drugi. Kakor vse kaže, se oni osel, za kojega senco se je vršila znana pravda, že vedno dobro počuti.

Je skoraj neverjetno, da v takih razmerah vendar vlada pri nas še nekaj humorja.

Čudno, da so morali orožniki ob ljudskem štetju vpisati za občevalni jezik nemščino. Ako pa orožniki, kot organi za javni mir in red, vpišejo v popisovalno polo, da jim je občevalni jezik nemški, potem je pač umevno, da med nami Slovenci ne morejo intervenirati. Ali ne?

Nasprotno temu so se naši finančni stražniki brezizjemno vpisali kot Slovence, četudi imajo od svojih predstojnikov tako lepe vzglede. Naša finančna postaja dobiva namreč od svojih nadoblastnij odloke z naslovom: »K. k. Finanzwach- abteilung Bergogna, Post Bergonja!« — Ako taka spaka zasluži zlato kolajno, potem zasluži brumnost onega Furlana, ki je trdil, da »le plui biel a Lubiana che a Laibach« le častno diplomu.

Res ne vemo, kje je šandal: V italijanskih šolskih zemljevidih so naši obmejni kraji vpisani pravilno, n. pr. Breginj, Sedlo, Kobarid itd. — pri nas v Avstriji pa še vedno strašijo Bergogna, Sedula, Caporeto itd.

A le potolažimo se in zadovoljni bomo, da živimo v državi, kjer vlada veččen pust!

Iz kanalskega okraja.

Gorenjopolje, 25. januarja 1911. — V našem lepem kanalskem okraju se je ustanovilo v zadnjem času precejšnje število društev; to pa je bil tudi zadnji čas. Dandanašnji časi zahtevajo celega moža, zahtevajo omike. Gorje onemu, ki zaostane! — Ta novo ustanovljena narodna društva niso živela v nikakem medsebojnem stiku; živela so nekako presamotno življenje. Temu mora biti konec. Stopiti morajo v ožjo medsebojnost, kar bo prineslo vsestranskega dobička za po-

sameznika in dotično društvo. Tu bi preštel naš vrste, tu bi se okrepili, tu navdušili.

V svrhu boljšega spoznanja in medsebojnega zblizanja evo mojega skromnega mnenja:

Ciril — in Metodova podružnica v Kanalu naj priredi vsako leto pomladi in poleti javno veselico v širšem obsegu ob sodelovanju vseh narodnih društev okraja. To bi bilo kaj lepo ter donášalo našemu narodu v marsikakšem oziru mnoge koristi. Na delo, ker resnobni so dnevi: Naš čolnič otmimo!

Iz ajdovskega okraja.

V Vel. Žabljah je bila dne 22. t. m. svatba; poročil se je naš vrli Evgen Mrkelj z gospo C. Paljk. V spomin poročencema so isti dan zbrali veseli gosti za družbo C. in M. 10 K. Živelij novoporočenca in darovalci!

Iz tolminskega okraja.

Plesni venček priredi »Tolminsko prostovoljno gasilno društvo« v četrtek dne 2. februarja 1911 v dvorani g. Ivana Gaberščika-Podšolarja. Pri plesu svira vojaška godba c. in kr. pešpolka grof Beck št. 47. Vstopnina 2 kroni. Vstop je dovoljen samo vabljenim gostom. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Čisti dohodek bode služil društvenim namenom. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Tovarna kavnih su-

rogatov — v Veliki-Kaniži se nahaja sedaj po strokovni preuredbi v uravnanem obratu ter prinaša vse njene izdelke v novi, —

„PATRIA“

poboljšani kakovosti in konsum, kakor to vsakemu zaboječku in za voju prilepljena pečatna znamka izkazuje. — — — — —

Prosimo cenjene gospode trgovce in poiznitnike za blagovoljno preizkušnjo tega — — — — —

— novega izdelka. —

Velespoštovanjem — „PATRIA“, tovarna kavnih surogatov. —

IZJAVA

polnoštevilnega odbora Cerkljanske podružnice Slovenskega planin. društva.

Z ozirom na dopis v »Novem Času« od 20. januarja 1911., št. 3., v katerem nepoznani dopisnik neosnovano napada Cer-

kljansko podružnico Slovenskega planinskega društva, češ, »da se nien načelnik krčevito brani preskrbeti v kočo na Poreznu sv. razpelo, dasi se je to od njega večkrat zahtevalo, ter da v prostorih naše planinske kočje uganjajo brezverci svoje »orgije« — prijbe polnoštevilni odbor sledeče:

Razun gosp. dr. Knavs, tukajšnjega dekana, ki je v obliki opazke v spominski knjigi na Poreznu omenil, da popreša v kočji sv. razpelo, odboru ni nihče izrazil kake tozadevne zahteve ali želje. — Apelujemo na resničnost dopisnika, da pove; kedaj, kdo in od koga je večkrat zahteval, da naj preskrbi sv. razpelo na Porezen — ter mu lahko poslužimo z »novico«, da je sv. razpelo že od lanskega poletja v kočji na Poreznu.

Izraza »orgije« pa dopisnik menda ne razume, sicer bi se bil previdneje izrazil. — Ker razun dopisnika nihče ne ve za take orgije, zahtevamo, da nam navede posamezne fakte.

Silvestrovega večera pa niso praznovali samo člani naše podružnice, temveč so bili z njimi na Poreznu tudi člani drugih podružnic, pa tudi Kredarica je imela ta večer in sicer ne prvokrat svoje odlične goste. Sicer pa odbor nima članov pod kuratelo in ne more nikomur zapovedati, kedaj sme ali ne sme kam iti.

Polnoštevilni odbor izreka na tem mestu obžalovanje, da se dobi med slovensko inteligenco človek, ki skuša z lažjo in obrekovanjem škodovati društvu, ki po možnosti deluje za prospel slovenskega planinstva in se vkljub temu, da se ga večkrat izziva, vzdržuje vsakega umešavanja v slovensko politiko.

Cerkno, dne 23. januarja 1911.

Za odbor:

Stres Anton I. r., Bonač Janez I. r., t. č. predsednik t. č. tajnik.

Ljudsko štetje.

Pozor pri reviziji!

Opozarjamo Slovence v Gorici, naj se ravna po teh navodilih:

1. Vaša zakonita dolžnost aktivnega, dejanskega sodelovanja pri ljudskem štetju je končana, čim ste oddali izpolnjeno in podpisano naznanilnico.

2. Ne podpisite ničesar več za ljudsko štetje! Kdor Vam pravi, da je Vaša naznanilnica neveljavna, kdor Vas sili, da podpisite novo, kdor Vam zaradi tega grozi s kaznijo — ta laže.

3. Magistratovi revizorji imajo prvič pomanjkljive pole dopolniti, drugič zgrešene pole popraviti, in tretjič preiskati, ali so navedbe v polah resnične.

Drugič nalog, drugih pravic razun teh treh nimajo magistratovi revizorji.

5. Pri reviziji Vi nimate druge dolžnosti, nego na vprašanja, katera Vam postavlja magistratov revizor in katera se tičejo Vaših števnih pol, odgovarjati, nikakor ne ničesar podpisati.

5. Vi pa imate tudi pravico zahtevati, da se magistratov revizor legitimuje z izkaznico, podpisano od g. župana, in pravico govoriti z magistratovim revizorjem izključno slovenski.

6. Govorite le slovenski, ker bi se znalo zgoditi, da bi kak tak komisar hotel popraviti občevalni jezik za laški, ako govorite laški.

Na kako vprašanje o občevalnem jeziku, mora slediti le ta odgovor: naš občevalni jezik je slovenski.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo pri F. 4 K.

Iz Sežane. — Tuk, moška podružnica C. M. družbe priredi dne 2. febr. (na Sveti-čnico) zabavni večer s petjem, igro in plesom v Restavraciji »Na vagi«. V sled momentanega dejstva, da nima odbor popolnoma primernih prostorov na razpolago, so mu v pripravah vezane roke, vendar pa stori vse, da se bo moglo cenj. občinstvo prijetno in nepresiljeno zabavati. Odbor nima velikih pretenzij, prav zato mu bo tudi skromni prispevek, ki ga veže privedev za šolsko družbo, dobrodošlo zadoščenje za trud. Na cenj. občinstvu je torej ležeče, da odboru zadoščenja ne odreče, da se našemu apelu odzove. Odbor.

(Dalje v prilogi).

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 50 vln. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vln. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delih (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Mara! — Pojdem gotovo, ako prideš na dom po me. Zato prosim Te še enkrat odgovori!

Odda se mebljovana soba s hrano, ali brez hrane v Semeniški ulici št. 3, II. nadstropje.

Proda se skoraj nova 1-nadstropna hiša — v bližini živinskega trga v Gorici — obstoječa iz 2 sob, kuhinje, kleti in kos vrta. Pitna voda pri hiši. — Natančnejša pojasnila daje g. Brankovič Andr., Sempas št. 2.

Lepa prostorna nova hiša

z njivo, stoječa ob glavni cesti, ki vodi iz Žirovnice na Bled se prav ceno proda. Pripravna je za vsako obrt, kakor tudi za letovišče, ker ima več lepih sob. — Odda se tudi koncesija.

Natančnejša pojasnila daje g. Ivan Soklič na Bregu, pošta Žirovnica, Gorenjsko.

IV.

Lucija

Ko se je Lucija čez nekoliko časa najokala, dvigne glavo, otre si solze in se vpraša: »Zakaj neki jokam? Vendar ne radi Alberta? Kaj mi pa je on? Nič. Igrala sva se otroka vkup, tudi sedaj ga ne vidim nerada, to pa je tudi vse! On je sedaj mož, je odvetnik in ima pravico nastopati s tožbami proti mojemu očetu. Kaj me to briga? To mi ne sme izvabiti niti ene solze. Zakaj torej jokam? Albert mi ne more in ne sme biti več, kakor le spomin na otroška leta, ne smem ga ljubiti, ker bi bila zveza med nama nemogoča. Albert bi pa tudi ne vzel hčere moža, katerega je njegov oče skoraj vse življenje zasledoval. Ne, na to niti ne mislim, ali žalosti me, ko vidim, da se staro sovražstvo zopet nadaljuje. Ko sva bila še otroka, naju je srd starišev jako malo brigal, nismo vprašali po tem in smo si bili od srca dobri. In sedaj! Sedaj preganja mojega očeta in jaz ga moram sovražiti. Toda ne! Albert mi ni storil nič zalega. Hoče le pomagati ubogemu kmetu do svojega denarja, kajti gotovo je dolžan moj oče, po tem, kar mi je sam povedal, ne morem dvomiti o tem. Ubogi Albert, stariši mu delajo krivico, moj oče ni ravnal prav, ne oni!»

V tem trenutku vstopi mati v sobo.

»Ti jokaš?»

»Saj imam vzrok, se žalostim.«

»Kakšen vzrok, neki, rada bi vedela?»

»Prosim mati, odgovori odkritosrčno, ali dolguje oče Bergerov tisti denar?»

»Mislim, da mu dolguje še nekaj.«

»Ti misliš samo? Ti torej ne veš gotovo?»

»Najbrže mu je oče še dolžan.«

»Ali zakaj vendar oče ne plača, kar bi moral?»

»Ti govoriš, kakor ti razumeš.«

»Jaz mislim samo, če je dolžan, mora plačati. Kako more vendar pustiti, da pride zopet do pravde!«

»Tvoj oče že vé, kaj dela, sicer si pa jako nehvaležna, saj hrani vendar samo za te.«

»Jaz tega ne zahtevam, veliko ljubše bi mi bilo, če bi ne morala poslušati vedno o denarju in tožbah.«

»Vsak govori o svojem opraviilu, kaj pa zahtevaš ti?»

»Žali me, da moji stariši morejo drugim ljudem krivico delati z izgovorom, da delajo za mene.«

»Za tebe in za nas, Ljuba Lucija, če bi poznala ti svet bolje, vedela bi, da vsakdo skrbi za to, da bi čim več zaslužil. Godilo se nam je sedaj prav dobro, nismo pa pozabili misliti na bodočnost. V položaju smo, da dobiš lepo doto, ne da bi se dotaknili premoženja, katerega boš itak podedovala. Torej bodi zadovoljna.«

»Sramotno pa je, da moram vedno slišati, da je oče oderuh.«

»Ne poslušaj tega, pusti ljudi, naj govoré, kar hočejo. Vsi naši prijatelji delajo enako kakor moj oče, pa so vendar ugledni ljudje. Obriši si solze, otrok, pride čas, ko boš sama uvidela, da na svetu denar največ velja. Sedaj si še premlada za to.«

Lucija stopi k umivalniku in si spere oči.

»Rada bi šla nekoliko na izprehod, mati, grem po Ano.«

»Le pojdi, otrok moj, to te razvedri.«

Lucija je stekla čez trg, ni hotela, da bi videli ljudje njene objokane oči.

»Pridi hitro, Ana, pojdeve nekoliko na izprehod, zakliče prijateljici.

»Tako? Nočeš li nekoliko počakati?»

»Ne, ne, pridil.«

Lucija prime Ano za roko in jo vleče s seboj. Šle ste po poti za cerkvi in prišle na prosto. Tu je hodil le malokdaj kdo. Bile ste gotovi, da nikogar ne srečata. Šle ste

dalje in prišle do brega reke Gaulure. Na lepem, senčnem prostoru, objetem od brez in vrb, sedeta. Okoli njiju je bilo polno cvetic in marljive čebulice so frčale brenčé mimo njih.

Lucija ves čas ni nič govorila in Ana, ki je opazila, da nekaj teži prijateljico, jo je raje pustila, da prične sama. Sedaj pa, na tem samotnem kraju je bila njena samozavest pri kraju. Vrže se pretresljivo jokaje prijateljici v naročje.

Zastoni se je trudila Ana, da bi jo pomirila in da bi zvedela vzrok njene boli, ona ni mogla govoriti.

»Kaj ti je vendar, draga, ali si imela doma s stariši kaj?»

Lucija pokima z glavo. Ana pa je silila vedno bolj in bolj v njo, da je čudnje vzkliknila: »Sovražim, zaničujem svoje stariše.«

»So se gotovo s teboj kregali?»

»Ne, na tem bi mi bilo malo, ali moja največja bol je, odkar vem, kake stariši imam.«

»Tako slabi vendar niso, govori Ana pomirovaje.

»O, da, da,« zavrne Lucija, in prične z nova jokati. Ana jo pusti, da se je mirno izokala v njenem naročju, potem pa je zmočila robec v čisti vodi Gaulure in z njim hladila Lucijine oči in čelo.

Končno se je uboga deklica vendar pomirila, in pričela pripovedovati, kaj ji teži srce.

»Vidiš, pri nas nisem slišala nikdar prijazne besede. Vedno le denar in zopet denar. Ko sem bila še majhna, dejala mi je mati vedno: »Pazi na obleko, stane mnogo denarja ...«

»Ali uorica, taki so vendar tu vsi!«

»Stariši so govorili s spoštovanjem samo o bogatih; revne pa so zaničevali in zasmehovali.«

»Tudi to lahko slišiš v drugih rodbinah.«

(Dalje prilo.)

V **Nabrežini** priredi tamkajšnja podružnica Ciril-Metodove družbe zabave večer dne 28. t. m. v prostorih gosp. S. Caharije.

Domače vesti.

Gostovanje Slovenskega gledališča tržaškega v Gorici. — Danes 28. t. m. ob 8. uri zvečer v Trgovskem domu nam priredi Slovensko gledališče iz Trsta prvo gledališko predstavo, in sicer **Tolstojev Vstajenje**, ki je doseglo na vseh evropskih odrih največji uspeh. **Vstajenje** je dramatisacija po slavnem Tolstojevem romanu enakega imena.

V nedeljo 29. t. m. ob 4. uri popoldne bomo imeli drugo predstavo, t. j. znano **Car Emlinovo Zimsko solnce**, divno igro, polno rodoljubnih tendenc iz življenja hrvaškega naroda v Istri.

Zvečer ob 8. uri pa je **poslovljena predstava Gogoljevega Revizorja**, ki je še povsod izvajal viharje navdušenja.

Vse tri igre priporočamo najtoplejše. Ni hče jih naj ne zamudi!

Smrtna kosa. — Včeraj popoldne ob 2. je umrl znani veleposelnik g. Anton Fiegl v Oslavju nad Pevmo. Pljučnica ga je vrgla v posteljo in po osemidnevni bolezni je izdihnil. Pokojni, ki je doživel starost 56 let, je bil napreden mož, ugleden gospodar in kmetovalec, njegova gostoljubna hiša je znana daleč naokrog. Svoje obsežno posestvo je uzorno uredil ter vzgojil in preskrbel lepo svoje otroke. Pokojni je na dolgo časa podžupan v podgorski občini, vsa državna čistan mož vsled svoje značajnosti in pridnosti. Vest o njegovi smrti je vzbudila sočutje povsodi, kjer so ga poznali. Pogreb bo jutri popoldne ob 3. Naj počiva v miru v domači zemlji, preostali pa, ki žalujejo ob njegovi krsti, naše iskreno sožalje!

Za rodbino ponesrečenega našega avlatika Rusjana so nabrali v Belemgradu 5000 dinarjev. Častniški zbori dopošljejo še svoje prispevke. Potem se denar izroči Rusjanovi rodbini.

Rusjanova rodbina se je zahvalila za izkazano sočutje Srbom ob priliki nesrečne smrti sina Edvarda v Belemgradu najprvo srbskemu kralju, princu Juriju, mestni občini belgrajske, ki mu je priredila pogreb, raznim društvom itd. v najtoplejših besedah.

Pet fotografij z Rusjanovega pogreba v Belemgradu je izloženih v oknu trgovine A. Gabršček v Gosposki ulici. Fotografije je poslal v Gorico srbski major Lazarevič. Vedno je polno občinstva

REVIZOR.

K. jutrišnji predstavi.

Po premijeri »Revizorja«, pisal je Gogolj svojemu prijatelju:

»Ves nesrečen sem in ves potr, če se spominjam, kaj so naredili včeraj v carskem gledališču iz mojega »Revizorja«! Ko sem gledal na odru tega »Revizorja«, nisem mogel izpoznati več svojega dela. To, kar so igrali včeraj v carskem gledališču, to ni bilo moje delo! Igralci so napravili karikature, vrhutega pa so še deklamirali, da se Bog usmili! Mari se naši igralci res nikoli ne nauče govoriti naravno, brez dodelamacije in brez herojske poze? ...«

V tej ostri sodbi je dal Gogolj izraza svojemu ogorčenju, da si je imela igra velikanski uspeh.

Pozabiti pa ne smemo, da je ravno Gogolj oče realizma — torej prvi moderni pisatelj, kajti okrog 1830 leta je bila še vedno v modi — tudi na Ruskem — patetična francoska šola Corneilla in Racina.

»Revizor« ni vesela igra v splošnem pomenu, temveč fina socialno-satirna komedija, ki nudi dosti smeha, — smeha v solzah: smeješ se tam, kjer bi moral pravzaprav jokati!

pred oknom, ki z zanimanjem gleda slike s pogreba našega nesrečnega rojaka.

Opozorjamo na glasbeno-zabavni večer, ki ga priredi tujkajšnja »tejnišni« v soboto 4. febr. t. l. v Trgovskem Domu. Čisti dobiček je namenjen dijaški kuhinji. Vspored prihodnjic.

Darovi za »Dijako kuhinjo«. — A. Turk, župan v Šapaljah je nabral in poslal 11 vreč krompirja, 2 vreči sladke repe, vrečo turščice in vrečo ajdove moke, potem 35 kg fižola in 8 kg. ječmena. Živeli posnemovalei! — Darovane stave pri kegljanju 2.80 K. — Prof. Adolf Schaupt odklonjeno darilo iz Šmarji in sicer 3.05 kg pečenke svinjine in 2 klobasi. — Na račun mesečnine je prišlo 29 K.

Premeščen je gimnazijski profesor E. Violin iz Gorice na neko gimnazijo na Dunaj.

Dirka na sankališču v Bohinjski Bistrici. — Dne 12. februarja t. l. prirede športni krogi iz Trsta, Gorice, Kanala in Tržiča dirko na Bohinjskem sankališču. Program je razdeljen v štiri dele. 1. Dirka za dame, enosedelne sanke 800 m. 2. Dirka juniorjev enosedelna 1200 m. 3. Dirka seniorjev enosedelna 1800 m. 4. Dvosedelna dirka (en gospod in ena dama) 1200 m. — Za vsako dirko razpisana so tri darila. Najzanimivejša dirka bode točka 3., v kateri je razpisano tudi prvenstvo. — Na čast dirkačem priredi se na predvečer v veliki dvorani hotela »Triglav« športna zabava s sodelovanjem c. kr. vojaške godbe št. 47.

Višji okrajni živnozdravnik Adr. Nardini je premeščen iz Trsta v Gorico.

Kako delajo »revizorji« ljudskega štetja v Trstu. — V »Ed.« čitamo: Glede zlorabe otrok naj navedemo iz Rojana ta le slučaj. V Rojanu šte. 486 stanuje hišni gospodar Karl Rak. Te dni je prišel revizor v hišo, strgal prvotno polo, češ, da je vse pogrešeno in da treba drugo napraviti. Govorjeno — storjeno. Izpolnil je novo polo in zapisal italijanski občevalni jezik za vse tri: za očeta, mater in 4letnega otroka. Ker pa se je žena — moža ni bilo doma — uprla, se je začel revizor pripravati, češ, da saj znajo italijanski. Žena pa je ni hotela podpisati pole. Na to pa je storil revizor nekaj, kar je sramotno in podlo: vzel je iz žepa komad od deset stotink ter ga ponudil otroku, ki je sirota res reklo: Grazie!! In na ta perfiden način iz otročiča izvabljena beseda je revizorju zadoščala kakor dokaz, da v družini govore italijanski! Odšel je z nepodpisano polo, ali falziifikacije občevalnega jezika ni izbrisal.

V prvi vrsti se roga Gogolj ruski birokraciji, potem udarja neusmiljeno po korupciji, ki na Ruskem, žal, še danes precej dobro vspjeva.

Z ostrim bičem bije na levo in desno ter se roga vsemu in slednjič celo — samemu sebi.

V malem mestecu, tam nekje v Saratovski guberniji, od oder ne prideš — kakor pravi mestni glavar — v drugo državo, če bi hodil magari leto dni. V tem mestecu je zbral glavar predsednike raznih zavodov, da jim naznani neprijetno novico, da jih obišče — revizor!

»Do sedaj — pravi, — so bila zadeta samo druga mesta, a sedaj pride nesreča tudi nad nas.«

Ta družba uradnikov je cvet ruske korupcije: vsak je preobložen z obilico grehov — (tako nazivajo namreč darila, ki jih prejema).

Revizor ima priti baje inkognito.

Slučajno pa priroma ravno v tem kritičnem času skozi to mestece nek nižji uradnik iz Petrograda, ki pa je na potovanju napravil v hazardni igri ves svoj denar, in je tako primoran prekiniti svoje potovanje. — Nastani se s svojim slugo v neki predmestni zamazani krčmi.

Namah se raznese ta nenavadna novica.

»On in nihče drugi! Revizor jel«

Za narodni muzej so darovali: G. M. Bajc, naduč. vdova 1 star papirnati denar 2 gld., g. dr. Dereani 4 stare nove novce, g. M. Čibej, Krmin, po dr. Levpuščeku 21 kom. starih novcev, 1 spominjsko svetinjo, 1 prstan, 1 petrefakt polž. g. Adolf Štrekelj 17 kom. starih novcev, g. And. Jakl Rupa 1 čelado, 1 lonec, 1 krožnik iz rimske dobe. — Odbor.

V Temnici je izvoljen za župana g. Ivan Trampuž; podžupanji so: Fr. Rogelja iz Novela, Franc Derman iz Lipe in Fr. Okretič iz Kostanjevice.

Volitev je bila v sredo. Klerikalci so po volitvah meseca decembra kričali, da so naprednjaki pri občinskih volitvah pogoreli v Temnici na celi črti. Posebno je lagala »Gorica«. Mi smo molčali ter pustili klerikalcem nedolžno veselje. V sredo pa je bil izvoljen za župana naprednjak g. Ivan Trampuž, oni tisti, katerega so klerikalci tako grdo napadali ob volitvah ter se je v »Soči« št. 139 dne 6. decembra lani s svojim podpisom branil proti nesramnim napadom po klerikalnih listih.

Častitamo g. Trampužu na izvolitvi za župana. Prepričani smo, da je tako prišlo županstvo v Temnici v prave roke.

Goriški državni poslanec Ušaj nima potrebnjega dela v korist mesta Gorice kot to, da podi iz Gorice slovensko moško učiteljske. Stavlil je interpelacijo, v kateri zahteva, da mora to učiteljske veni iz mesta. Ker Ušajeva beseda na Dunaju veliko velja, se zgodi to gotovo takoj!

Neke nemške delavce v podgorski papirnici jemlje v zaščito »Corriere«. Pravi, da jih napadajo Slovenci, kjer jih dobijo. »Corriere« seveda laže. Če so pa morda kaka prerakanja med delavci, je to umljivo, ker tako je pač bilo in bo. »Corriere« pravi celo, da napadajo Slovenci one Nemce s kamenjem! Le počasi, »Corriere«! Ali ne veš več, kje so junaki kamenja? V Gorici med Lahij jih je polno. — »Corriere« se je pobahal, kako pa da pustijo v laških krajih Nemce v miru. Je že prav, ali Nemci ne bodo pustili Lahov v miru, kadar se do dobra ugnezdijo med njimi. To naj si zapomni »Corriere«. Tepli jih bodo, da bo kaj. Lahončki, ki klečplazijo pred Nemci, pa tudi ne zaslužijo nič drugega.

»Trieste non esiste«. — Neki Lah je oddal na postaji državne železnice v Gorici neko pošiljatev v Trst. Naslov je napravil po laško, kraj Trieste. Ali nemški uradnik je rekel, da Trieste ne eksistira. Če misli Trieste, potem pošljejo pošiljatev v Trieste. No, menda so jo poslali v Trieste. — Imena krajev ob progij imajo zapisane

vslikajo mestni očetje. — Takoj se odpravi k njemu deputacija, in tu se vrše prizori polni brezmejnne satire. Človeku je na jok, in vendar se smeje, smeje, smeje...

Kajti nepopisno smešni so nastopi mestnih veljakov, ki trepetajo v smrtinem strahu pred svojim »revizorjem«! — ki ga pa občinstvo že pozna kakor nekakega kolovrateža, a ki je seveda docela nedolžen in ne ve sprva niti trohice, da je — »revizor«. Še-le pozneje spozna situacijo, zavzame taktiko »velemožnega«, in akceptira vse darove, ki mu jih poklanjajo mestni očetje, predsedniki in drugi veljaki. Slednjič, ko vidi vse te petolizne strahopetce pred seboj — takorekoč v prahu — postaja predrzen: izposojuje si denar in počenja razne ekstravagance. V svoji pijanosti dvori častiljivi g-ej glavarjevi; končno pa se celo zaroči z glavarjevo hčerko, kar je za vso glavarjevo hišo velikanska čast; posebno pa je vesel glavar sam: ki misli, da po protekciji svojega zeta dobi kar čez noč generalsko uniformo.

»Odlični« zaročenec se poslovi in odpotuje pretvezno k svojemu bogatemu stricu, odkoder pa se hoče vrniti v par dneh k svoji presrečni zaročenki.

Dobil je vsega na razpolago: denarja, najboljše pošne konje, najboljši voz itd. V hiši glavarja se slavnost nadaljuje:

na kolodvoru po svoje: nekatera po nemško, deloma laško, nekatera slovensko. Uradnik se ravna po predpisih in ravna se je po predpisih, ko je poslal ono pošiljatev v Trieste, ker kraja Trieste on nima v krajevnem zaznamku. — »Corriere« bi se rad hudo razljutil radi tega, toda ne more, ker se boji Nemcev, zlasti postajenačelnika, pred katerim prav klečplazi v svojem članku, ko ga dela odgovorna za — Trieste. — No, no, bridko se maščuje na Lahih tista njihova velika obzirnost do Nemcev. Mislili so, da bodo na kolodvoru sekirali samo Slovence, pa delajo tudi z Lahij tako, da niti Trieste ne poznajo! Čas je bil, da odleti Wieser iz Gorice, pa so mu laški mogotci pomagali, da je oštal! — V ostalem pa je zadnji čas, da prenehajo na kolodvoru take šikanane, kakor so sedaj pri pošiljatevah glede krajevnih imen. Za to se morajo zavzeti Slovenci in tudi Lahij — če je pri njih še sploh kaj pameti doma!

Že preneumno. — »Gorica« preleva staro svojo neumnost, da se je g. Gabršček vsled napadanja in blatenja v »Soči« naredil nemožnega, sedeti z drugimi poslanci v goriški poslanski zbornici. Če bi se merila možnost, za deželni zbor po napadanju in blatenju v časopisu, potem bi moral frleti iz zbornice prvi dr. Gregorčič. On je ustanovil »Gorico« proti »Soči« in Gabrščeku in v svoji »Gorici« je neusmiljeno napadal in blatil ter napadal in blatil in dopušča, da drugi napadajo in blatijo g. Gabrščeka in druge. Pribito je, da doslej ni nikdo blatil in žalil duhovščine v javnosti tako grdo kot dr. Anton Gregorčič. On je napadalec, Gabršček in drugi se branijo. Torej le ven iz zbornice z Gregorčičem, ker se je vsled napadanja in blatenja v »Gorici« naredil nemožnega, sedeti v poslanski zbornici!

Z »Jugoslavansko strokovno zvezo« strašijo »Novostrujarji« okoli Gorice. V št. Andrežu so strašili in tudi v Podgori. V Podgori je govoril (komu? delavcem?) dr. Breclj. Zabavljal je soc. demokratom in narodni delavski organizaciji, hvallil pa »Jug. strokovno zvezo«. Govoril je jedno uro in pol. Režeži! Škoda za čas!

Da so celjsko liberalno tiskarno zaprl, je pripovedoval v četrt. »Prisnojelec«, ali tisti čas, ko je to pravil, je bila ona tiskarna odprta in ostane odprta. Klerikalni Slovenci v Celju so se združili z Nemci proti naprednjakom, iztuhitali neke laži, spravili skup »z zadevami« Zveze slov. posojilnic ter so hoteli uničiti slovensko tiskarno. Ali to se jim ni posrečilo, marveč so se blamirale podle klerikalne

udami meščani in prijatelji hodijo čestitat glavarju vzraste greben in s pozo moža — ki lahko pošilja nepokorneže v Sibirijo — sprejema in odstavlja. On že živi v svojih blaženih sanjah kakor najvišji carski uradnik v Petrogradu.

V tem blagoslova polnem trenutku pride poštar — strela z jasnega neba — in pokvari s svojo novico vso radost, vse veselje ... On, poštar ima to nesrečno navado, da odpira iz radovednosti skoro vsa pisma; in tako je odprl tudi pismo, ki je pisal gospod »revizor« svojemu prijatelju v Petrograd, iz katerega pa je jasno razvideti, da »revizor« ni revizor! Kdo in kaj pa je?

Humor! Potepuh! »Zaslednjimo ga« vse kriči, vse je razburjeno.

Tedaj vstopi stražnik in naznani da je ravnokar prišel iz Petrograda na poseben ukaz uradnik, in pričakuje glavarja v gostilni.

Bomba! ... Vsi ostrime in okamene. Igra je končana.

To je v praksi potezah snov igre: Razvideti je že iz tega, da je igra vetezanimiva in zabavna, a ob enem aktivna: Marsikaj resničnega je v tej satiri.

To iz peresa igralca L. Dragutinoviča v »Edinosti« št. 273. lani.

Imate bolečine?

Rumatične, protinske, v zobeh, glavobol? Ali ste se po prepihu ali drugače prehladili? Poskusite vendar bolečine utohajati, lekačoji in krepačoji Fellerjev fluid z znamko »Elza-fluid«. Ta je v resnici dober! To ni samo reklama! Dvanajstletna za poskušajo s kron (franko. Izdelovatelj samo lekarnar Feller v Stubici, Elza-trg št. 24 (Hrvaško).

Gospodinje, zahtevajte pri vseh trgovinah

KOLINSKO CIKORIJO

iz EDINE slovenske tovarne v Ljubljani.

daše in z njimi črne hudobe okrog »Prismojence«. Faki Slovenci so klerikalci, da hočejo v ogroženem Celju uničiti slovensko podjetje, in sicer s pomočjo celjskega nemškufarskega magistrata. Izdajalci!

Kaj nam manjka? — Vse smo že imeli v Gorici: potres, argentinsko meso, Hagenbeeka, ljudsko zretje (zmerni politiki pravijo temu »ljudsko štetje«), samo nekaj nam še manjka, in to je točnost. Točnost igra v človeškem življenju veliko ulogo, kar dokazuje sledeči slučaj: Neki nemški delavec, Wolfgang Etzel v Trauburgu na Württembergem je zadel 16. nov. 1910. glavni dobiček nemškega podpornega društva za slepce na eno oko v znesku 175.000 mark. Da je dobil tako svojo, se ima zahvaliti edino le dejstvu, da je kupil točno in o pravem času svojo srečko. Točnost je torej glavna stvar. Radi točnosti pa prosi G. S. M. (te črke značijo »Goriška Slovenska Mladina«, in ne označujejo one latinske kolobocije, o kateri je pisal prejšnji poročevalec X.), da se vsi člani, in ne samo člani, marveč tudi vsi prijatelji in znanci »G. S. M.« (opomba kakor zgoraj) udeležijo dne 1. februarja 1911. t. j. t. l. njene otvoritve pustnega življenja v Gorici. 1. dan februarja! Kako milo doni ta dan na uho posameznika, ne radi februarja, pač pa radi 1. Točno ob 9. uri zvečer prične »poloneza«, menda se piše drugače »poloneza«, toda v »Trgovskem domu« se jo bo tudi drugače plesalo, o čemur se bo lahko vsak sam prepričal na lastne oči (kurja očesa so všteta), ako pride k tej zabavi »G. S. M.« (opomba kakor zgoraj). —y.—

Vozni oddelki na vlakih ob nedeljah in praznikih z napisom »Sport«. — Oni potniki, ki obiskujejo zimskošportne kraje na Koroškem in Kranjskem in imajo pri vožnji po železnici pri sebi tudi za izvajanje svojega športa potrebno orodje, so čisto zlasti pri povratni vožnji v veliko nadleho drugim potnikom, ker se jim tajajo ostanki snega na obleki, smučih in drugem orodju. Da se odpomore temu nedostanku, se bo ob nedeljah in praznikih pri vlakih št. 708, 507, 14 in 11, s katerimi se — kakor skušnjava uči — vozi večina ljubiteljev zimskega športa ob teh dneh, rezerviral po potrebi v vozih III. razreda oddelke z napisom: »Sport«. Ti vozni oddelki so rezervirani izključno za ljubitelje zimskega športa in ni za to doplačati nikake pristojbine.

Prometni časi gori omenjenih vlakov so sledeči:

Vlak št. 708. (dop.). Vlak št. 14. (pop.) Trst c. kr. d. ž. odhod 7.30 zjutraj 1.05 popoldne. — Gorica d. k. odhod 9.00 popoldne, 3.07 popoldne. — Bistrica-Bohinjsko jezero prihod 10.31 popoldne, 4.57 popoldne. — Bled prihod 10.53 dop., 5.33 popoldne. — Jesenice prihod 11.07 dop., 5.53. popoldne. Vlak št. 507. (pop.) Vlak št. 11. (po noči). Jesenice odhod 4.41 popoldne, 6.47 zvečer. — Bled odhod 4.54 popoldne, 7.05 zvečer. — Bistrica-Bohinjsko jezero odhod 5.15 popoldne, 7.36 zvečer. — Gorica prihod 6.27 zvečer, 9.08 po noči. Trst c. kr. d. ž. 7.58 zvečer, 11.10 po noči.

V Ameriko! — Zaželjena dežela! Obljubljena dežela, po koji se čedita med in mleko! Na tisoče in tisoče Slovencev je že tam, pa še vedno ni dovolj! Vsi pišejo domov, pozdravljajoč predrage v stari domovini — čez hribe in doline, morja neznane globočine — da se jim godi nad vse dobro. Kedo si ne želi, da bi mu pečena piščeta in argentinski bivoli padali v usta?! Zadosti! Tudi iz Gorice se odpravlja večja družba v neznane — a svobodne kraje in menda že koncem februarja odidejo od nas, tako, da se zopet zmanjša število Slovencev. Nekaj jih požrejo magistratni revizorji, druge Amerika. Dejstvo je za nas vitalnega pomena in vsled tega se vrnemo prihodnjč zopet

na ta tema, pa tudi ne morem več za danes, ker so se mi orosile oči. — Eden, ki ostane.

Mutec pred sodnijo. — Težke telesne poškodbe je bil obtožen mutec Dante Tinoli iz Ville Vicentine. Zakrivil je poškodbo v Oglej: lani na nekem Leonardu Mianu. Mutec je obsojen na 2 leti težke ječe ter v odškodnino 215 K Mianu.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Gilubich. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 29. t. m. do 5. febr. t. l.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na hladodu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsemi drugimi dražičnimi čistil. kroglicami in grenčicami.

Cena orig. škatlje K 2.—
Pozarjanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ov Franc. žganje iz soli

za ribanje života. — Bolečino olajšuje in okrepljuje staromano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 2.—
Na prodaj po vseh lekarnah in mirodlinah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in hr. dvorni zaležnik, Dunaj, Tuchlauben 9.
Zaloga v Gorici v lekarni: A. Gironcoli.

Sokolski vestnik.

Iz Škrbine. — Ob 4. pop. 2. sveč. bo imel občni zbor odsek dornberškega »Sokola« v Škrbini s sledečim vspeedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Potrditev samostojnih pravil. 5. Raznoterosti, nakup kroja itd.

Sokol v Mirnu priredi v soboto 4. febr. plesni venček v dvorani g. Jož. Budihne. Začetek ob pol 9. uri zvečer. Vstopnina 2 K, za člane v kroju 1 K. Vstop dovoljen le vabljenim in po njih vpeljanim gostom. Če bi kdo slučajno ne prejel vabila, naj se glasi pri br. načelniku, ali br. starosti. — Odbor.

Sokol v Kobaridu bo imel svoj občni zbor dne 4. februarja t. l. v občinskem domu. Udeleži se ga brat dr. Irgolič iz Gorice.

Žveza narodnih društev.

Bralno društvo »Narodni dom« v Škrbini bo imelo svoj letni občni zbor 2. svečana ob 3. pop. pri g. Adamiču s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. V. Potrdilo računa za l. 1910. 6. Razni navseti.

Iz Renč. — Pevsko društvo »Svoboda« se zahvaljuje g. Lavoslavu Pahorju, višjemu revidentu pri južni železnici, kakor tudi g. Jaki Štoka iz Trsta za obili trud, ki sta ga imela in s tem pomagala, da se je veselica tako dobro obnesla. Posebej pa se zahvaljuje tvrdki Ivančič & Kurinčič za gmotno podporo 3 K, kakor tudi N. N. iz Gorice za istosvotni dar.

Kmetško izobraževalno bralno društvo »Nadiža« v Kredu priredi na Svečn., to je na 2. februarja, svoj prvi letni občni zbor v prostorih g. Fr. Danjelčiča. Vabi se vljudno vse društvenike k obilni udeležbi. Odbor.

Narodna čitalnica pri Sv. Luciji priredi dne 5. februarja v prostorih pri Mikuzu veselico z zanimivim vspeedom. Po veselici bo ples. Čisti dohodek je namenjen javni ljudski knjižnici.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Izvozna trg v Gorici. — Na izvoznem trgu v Gorici je bilo lani sadja in drugih pridelkov 148.687 kvintalov v vrednosti K 3.616.779. Kdo ima glavni dobiček od tega?

V. emisija delnic Jadranske banke v Trstu. — Kakor se nam poroča, je zanimanje za novo emisijo delnic Jadranske banke tako veliko, da se zamore že danes z gotovostjo računati s tem, da bode tudi takrat na subskripcijo izloženi znesek prepisan. Delnice Jadranske banke so notirane na tržaški borzi in je preskočil njih kurz v zadnjem času na K 440 do K 450. Še to leto bodo delnice Jadranske banke notirane tudi na dunajski in praški borzi, kjer se že danes pojavlja zanimanje za ta naš — za zalaganje denarja zelo ugodni papir. Opozorjamo ponovno na današnji isusrat gledé nove emisije kakor tudi na to, da odvarja Jadranska banka ravnokar svojo filijalko v Ljubljani, s čimur bode v znatni meri razširila svoj dosedanji delokrog.

Za osemurni delavnik v gostilniški obrti se potezajo hrvaški natakariji. V neki zagrebški kavarni je šurni delavnik baje že uveden.

Književnost.

Veda.

Vsebina prve številke: Uredništvo: »Veda«. Zmave Ivan dr.: Uvod v naraven nazor o svetu. (Dalje prih.)

Žižek Fr. dr.: O ljudskem štetju. Prijatelj Ivan dr.: Slovenščina pod Napoleonom. (Dalje prih.)

Vošnjak Bogumil dr.: Uvod v občna načela državnega nauka. (Dalje prih.)

Rostohar M. dr.: Ideje o zgodovini filozofije južnih Slovanov. (Konec prih.)

Vošnjak Josip dr.: Dodatki k »Spominom«. (Dalje prih.)

Drobno gradivo: Oswald K. dr.: Umetnost v službi trgovca. — B. V.: Dunajski rektorski govor. — Kidrič Fr. dr.: Anastasius Grün in Matevž Ravnikar-Pozenčan. — J. P.: Kolera v Ljubljani l. 1826.

Pregledi in referati: Javno pravo. — Vošnjak Bogumil: Tomašič, Temelji drž. prava hrv. kraljestva. — Publicistika. — B. V. Lončar, Dr. Janez Bleiwies in njegova doba. — Socialna politika. — Štebi A. inž.: Podožne centrale. (Konec prih.) — Statistika. — Milko Brezigar: Žižek, Theorie der statistischen Mittelwerte. — Kultura. — J. P.: Tolstoj. B. V.: Mara Čopova-Berksova. — J. P.: Puškin in slovenski jezik. — Filozofija. — Dr. R.: Drtina, Zaklady novovekého názoru životního. Dr. R. Pollitz, die Psychologie des Verbrechens. Dr. R.: Becker, Über Simulation von Schwachsinn. Krivic, Radovan: Krejči, Svoboda vule a mravnost.

Literarna kritika. — Kidrič Fr. dr.: Ivan Grafenauer: »Zgod. slov. slovstva« in slov. kritika. Glonar, J. A.: Slovensko slovstvo. — Popravki. (Priloga).

»Veda« izhaja vsaki drugi mesec (na 6 polah) ter stane na leto 8 K (v obrokih primerno), za dijake 5 K (obroki se ne dovoljujejo), posam. zvezki 1.70 K.

Politični pregled.

V ogrskem državnem zboru bijejo boj za samostojno banko. Hók je napadal Avstrijo. Med drugim je rekel, da Ogrska je vedno zvesta svojim kraljem, v Avstriji, celo na Tirolskem pa ni slišati več »Gott erhalte«, ampak »Die Wacht am Rhein«, in »Deutschland über alles«. Zahteval je polno enakopravnost pri vsi inštitutih banke.

Pol milijona za vojaštvo je zahtevala vlada en teden pred delegacijami. Nad

300 milijonov naj gre samo za nove vojne ladje. V delegacijah v Budimpešti se je zahtevalo za vojaštvo 448.589.803 K, kar pomeni zvišanje potrebščine za celih 25.130.203 K proti letu 1910. Kvotni donesek Avstrije znaša za leto 1911 za 9.127.492 K več kakor 1910, donesek Ogrske pa 5.223.910 K. Za poveljništva vojaštvo in vojaške zavode v Bosni in Hercegovini se zahteva za 4.340.250 kron več. Razven tega zahteva vojno ministrstvo za izboljšanje armade še izreden kredit 20 milijonov kron, in pa za mornarico poseben kredit 312.400.080 kron, od katere svote bi odpadilo na leto 1911 kot prvi obrok 55 milijonov kron. Končno pride še postavka za novi topničarski materijal v znesku 4 milijonov kron. Skupne zahteve za vojaštvo so nasproti lanskemu letu za 22.959.750 K večje. Redne zahteve za mornarico v letu 1911 znašajo 64.162.410 kron, tedaj za 3.250.000 kron več kakor lansko leto.

V mornariškem odseku ogrske delegacije je podal včeraj poveljnik mornarice svoj ekspoze. Rosenberg je izvajal, da je razvoj naše mornarice v zvezi z jakostjo inozemskih flot, ki pridejo v poštev. Proračun je priporočil za podlago špeci-jalne debate.

Italijanski dreadnoughti. — Italijanska mornarica bo imela po zadnjih sklepih uprave voj. e mornarice leta 1917. osem dreadnoughtov.

Razne vesti.

Klub Slovenskih Tehnikov v Pragi naznanja predavanje pravnikar Ivana Mohoriča o **Gospodarski strukturi v slovenskih deželah**, ki se vrši dne 30. januarja v prostorih akad. društva Adrije, Praha II., Akademični dom. — Odbor.

Petrograd šteje po zadnjem štetju 1.900.500 prebivalcev; pred 10 leti jih je bilo 1.248.700.

V Jemenu so ustaši napadli baje strategično važno mesto Menaho. Turška posadka se brani. Šeik Idris je odlonil predloge o sporazumu do miru ne pride še tako kmalu.

Pater Maczoch, znani junak iz čenstohovskega samostana, je baje pobegnul iz ječe v Petiskovu.

Postajenačelnika v Grosupljem našli umorjenega. — Našli so mrtvega v Grosupljem pri Ljubljani tamkajšnjega postajenačelnika Aichholzerja, zavednega koroškega Slovenca. Prvotno se je sodilo, da je zmurnil, ali pokazalo se je, da je bil udarjen po glavi. Storičca so že prijeli; je neki Anton Janežič. Aichholzer ima ženo z Goriškega.

Romanopisec Phillips umorjen. — Pri vrodu v Gramercy-hotel v New-Yorku je ustrelil profesor glasbe Fitzhugo Goldborough romanopisca in dramatika Grahama Phillipsa in nato je še sebe ustrelil. Vzrok umora je bilo menda osebno maščevanje.

(Dalje na peti strani.)

Sprejme se takoj konjskega hlapca.

Zahteva se znanje nemščine. Oni ki je služil pri kavaleriji ali pri topničarjih ima prednost. — Predstaviti se je od 9.—11. ure predp. v Gorici, palača Lauthieri pri g. baronu Leveltzw.

Benjamin zanima vse sloje.

KOLINSKO CIGORILLO

in EDINE slovenske tovarne v Ljubljani

Gospodarske zahtevnosti

pri vsaki trgovini

Casnikarski kongres v Rimu. — Dne 4. maja otvoril sam italijanski kralj Viktor Emanuel mednarodni casnikarski kongres. Od sedaj se je priglasilo že 500 udeležencev - žurnalistov.

Avstralijo odkril Amerigo Vespucci. — Mr. Beterich, kurator historičnega oddelka parlamentarne knjižnice v Melbourne trdi, da ima izbrani dokazi za to, da je Avstralijo odkril l. 1499. Florentinec Amerigo Vespucci. Z velikim zanimanjem se pričakuje te dokaze. Amerigo Vespucci je prvi popisal Ameriko, ki je po njem dobila svoje ime. Kot prvi, ki je prišel v Avstralijo, je veljal do sedaj Portugalec Godinho de Eredici, in sicer je dospel na rt Vandiemen l. 1601.

Kuga na Kitajskem. — Zdravniki poslaništev v Pekingju izjavljajo, da take kuge, kakršna vlada sedaj po Kitajskem, že dolgo časa ni bilo. Vsak slučaj je smrtonosen.

Štir milijonarja v rokah roparjev. — V bližini Marsale na Siciliji so napadli roparji grad milijonarja Genco. V gradu je bil samo sin milijonarja in služinčad. Roparji so odpeljali sina v hribe ter zahtevali od starišev 30.000 lir zanj. Toda stariši nočejo plačati in so stvar naznanili policiji. Gotovo je, da so roparji na tak odgovor že umorili sina milijonarja Genco.

Živa v mrtvaški krsti. — V Bourges na Francoskem je umrla 84 letna bogata vdova Papet. Zdravniki so izdali mrtvaški list. Vdova je bila koj na to položena v krsto iz kovine. Ko so hoteli po pogrebu zaciniti krsto v rodbinski rakvi, je oživela vdova in začela govoriti. Prenesli so jo v posteljo in sedaj premišljuje, je-li živa, ali mrtva. Prvo ne more biti, ker ima uradno spričevalo, da je mrtva, drugo ne more biti, ker govori in premišljuje.

Lep misijonar. — V občini Ettyek na Ogerskem so orožniki zaprli graškega lazarista-meniha Königsberger, ker je med misijonom zlorabljal mlade deklice.

Ljubezen je iznadljiva. — V New-Yorku ima neki Grasso veliko pogrebno

podjetje. Da je prodal toliko krst, se je imel zahtevati v prvi vrsti svojemu mlademu in lepemu pomagaču, Bindi-ju. Nekeč je prišel v veliko zalogo krst neki vdovec, da naroči krsto za svojo ženo. Ker je prišel potih, je videl, da sta se gospodar Grasso in pomočnik Bindi poljubovala. Odšel je neopažen in povedal vse Grasso-jevi ženi. Drugi dan se je ta zaprla v krsto in spoznala, da je Bindi ljubica njenega moža, ki se je oblekla v moško obleko in sprejela službo pomagača samo iz ljubezni. Grasso-jevi ženi ni ostalo drugega, kakor tožba na ločitev zakona.

Enajst dni živa pokopana. — V Venesville na Francoskem je zasula zemlja pred 11 dnevi dva delavca, katera sta bila komaj sedaj izkopana. Oba sta še živa, ker sta imela precej živeža s sabo.

Posledica pijanosti. — Draguljar Josip Widmann v Bexolinu se je v nedeljo napil groga. Ko je prišel pijan domov, je srečal pred vratmi visokega tujca, ki je zahteval od njega ključe od blagajne. Pijani Widmann mu jih je v resnici izročil v svoji pijanosti. Kdo popiše njegov strah, ko opazi drugo jutro, da mu manjka dragocenosti v vrednosti 60.000-K, in da je sam izročil ključe tatu? Drag je bil ta grog!

Analfabeti v Evropi. — Nek švedski statistik je glede evropskega šolstva prišel do sledečih podatkov: V posameznih državah pride na 100 prebivalcev nastopno število analfabetov: Rumunija 75, Srbija in Rusko 62, Portugalsko 60, Bolgarija 53, Italija 31,3, Avstro-Ogrska in Grško 30, Nizozemsko 2,1, Angliško 1, Francosko 2, Dansko 0,2, Nemčija 0,05,

Švedska in Švica 0,01. Od vseh otrok v starosti od 6. do 15. leta obiskuje šolo le 50% redno. Evropa šteje 465.451 šol, 1.050.634 učiteljev in 41.281.691 učencev.

Omožena šolarica. — V Milwaukee v državi Colorado (Sev. Amerika) se je oženil James H. Tylor z dvanajstletno šolarico Marijo Mitsched. V prvih tednih je mlada žena jela zanemarjati šolo, in soproj je dobil od šolskega ravnateljstva sledeče pismo: »Kakor je iz seznamka o šolskih zamudah razvidno, Vaša 12letna gospa že delj časa ne hodi v šolo. Ker je to zanemarjanje šole protizakonito, Vas opozarjamo, da bi bili šolski uradi prisiljeni proti Vam nastopiti z globami ali z zapori, če Vaša gospa v petih dneh ne pride v šolo. — Možitev še ne oprošča od šolskega obiska.

Tužnim in potrjim srcem naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš preljubi soprog, oče, brat in tast, gosp.

ANTON FIEGL,

veleposestnik in podžupan

danes, dne 27. t. m. ob 2. uri popoldne po kratki in muč. i. bolezni, v 56. letu svoje starosti, previden s svetimi zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rajnekega bude v nedeljo, dne 29. t. m. ob 3. uri pop. izpred hiše žalosti v domačo farno cerkev in od tam na domače pokopališče v Pevmi.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v petek, dne 3. svečana ob 9. uri zjutraj v farni cerkvi v Pevmi.

OSLAVJE, dne 27. januarja 1911.

Rudolf, Dragotin,
sinova

Josip Musté,
zot.

Marija Fiegl vojna Stanič,
soproga.

Karl, Nikolaj,
brata.

Marija, Gizela poroč. Musté, Tonica, Rozica,
hčere.

Karolina por. Bolčić, Marija por. Marinič,
sestre.

V. emisija delnic JADRANSKE BANKE v Trstu

Vabilo na subskripcijo.

V preteklem letu je izvršil upravni svet Jadranske banke v Trstu le deloma sklep občnega zbora z dne 14. marca 1909 s tem, da je izdal 2500 delnic à K 400— t. j. K 1.000.000— nom. in povišal na ta način delniško glavnico našega zavoda na K 4.000.000—. Tozadevna subskripcija je imela tak uspeh, da ni bilo niti mogoče zadovoljiti vseh subskribentov.

Razvoj poslov Jadranske banke v preteklem letu je napotil upravni svet, da je sklenil v seji dne 28. decembra 1910, povišati v smislu pooblaščenja navedenega občnega zbora delniško glavnico za nadaljnja dva milijona kron in izdati v to sv. ho

5000 delnic à K 400— t. j. K 2.000.000— nom.

po nižje navedenih pogojih.

Z izvršitvijo tega sklepa se bo povišala delniška glavnica našega zavoda na K 6.000.000—, tako, da bo postala Jadranska banka največji avstrijski jugoslovanski bančni zavod. Bilančni uspeh preteklega leta odgovarja percentualno vspehom prejšnjih let, vkljub temu, da je bil četrti milijon šele od 1. junija 1910 zavodu na razpolago. Zato namerava upravni svet predlagati občnemu zboru izplačanje zopet iste, t. j. 6% ne dividende za preteklo leto in dotirati z večjim zneskom rezervne fondne, kateri bi si na ta način, vpoštevaje ažijske nove emisije, kmalu podvojili. Tudi ni izključeno, da bo občni zbor z ozirom na bilančni rezultat, zahteval povišanje dividende. V zadnji seji uprave tega sveta se je sklenilo tudi, zahtevati od vlade dovoljenje za nadaljnjo povišanje delniške glavnice do zneska K 12.000.000— in spremeniti v tem smislu pravila Jadranske banke.

Za V. emisijo delnic Jadranske banke v Trstu veljajo sledeči pogoji:

a) imejtelji delnic prejšnjih emisij imajo pravico prvenstva (opcije) in sicer so upravičeni, zahtevati na podlagi vsakih 2 delnic 1 delnico nove emisije po kurzu K 425— za delnico;

b) delnice katere eventualno vsled neizvršitve opcijske pravice preostanejo, so na razpolago novim subskribentom in tudi imejteljem starih delnic, v oblikor bi podpisali večje število delnic, nego jim na podlagi opcije pripada, po kurzu K 445— za delnico.

Prijave za nove delnice se sprejemajo do 15. februarja 1911 in je treba vplačati za vsako podpisano delnico takoj pri subskripciji K 200— kot prvi obrok ob enem kavčijo, ostanek pa vpoštevaje svoječasno položeno kavčijo — po repartitiji delnic, katere izid se vsakemu subskribentu naznani najpozneje do 15. marca 1911.

Nove delnice participirajo že na dobičku za leto 1911 in za to morajo se vplačati 5% ne obresti od nom. zneska od 1. januarja t. l. do dneva izplačila. Vplačanega prvega obroka, oziroma kavčije odobri banka subskribentom tudi 5% ne obresti. Subskribentom je dovoljeno vplačati takoj pri subskripciji celi znesek podpisanih delnic.

Kurzni dobiček (ažijski) pripade, kakor že zgoraj omenjeno, po odbitku stroškov in pristojbin nove emisije, rezervnemu zakladu banke. Upravni svet je določil za V. emisijo delnic skoraj isti kurz, kakor je veljal za IV. emisijo z namenom, da bi omogočil subskribentom, na katerih prijave se s. č. ni ogel ozirati, nabavo delnic pod ugodnimi pogoji in bi pridobil Jadranski banki z določenjem nizkega kurza nadaljnje interese.

Prijave na nove delnice se sprejemajo:

V TRSTU: pri blagajni banke.

V OPATJI: pri blagajni banke.

V DUBROVNIKU: pri Hrvatski vjeresijski banki in njenih podružnicah v Šibeniku, Zadru in Spjletu, in pri Dubrovački trgovački banki.

NA DUNAJU: pri Zivnostenski banki pro Cechy a Moravu, pri Osrednji banki čeških hranilnic in Češki industrijalni banki.

V LJUBLJANI: pri Ljubljanski kreditni banki in njenih podružnicah v Celovcu, Spjletu, Sarajevu in Gorici in pri Trgovski-obrtni banki.

V PRAGI: pri Zivnostenski banki pro Cechy a Moravu, pri Osrednji banki čeških hranilnic in Češki industrijalni banki.

V SPLJETU: pri prvi pučki dalmatinski banki.

V SUŠAKU: pri Banki i štedionici za Primorje in njenih podružnicah na Reki in v Bakru.

V ZAGREBU: pri prvi hrvatski štedionici in njenih podružnicah v Varaždinu, Osjeku, Vel. Gorici, Sisku, Virovitici, Cirkvenici, Reki, Zemunu, Belu-

ru, Delnicah in Kraljevcu.

Pri navedenih subskripcijskih mestih morajo se tudi deponirati stare delnice v svrhu izvršitve opcijske pravice.

Za slučaj, da javna subskripcija prekorači znesek nove emisije, pridružuje si upravni svet pravico repartitije delnic med subskribente.

Upravni svet Jadranske banke v Trstu.

OPOMBA: Jadranska banka pošlje vsakemu interesentu na zahtevo položnice avstrijske ali ogrske poštne hranilnice, tako da more slediti pošiljatev denarja brez vseh stroškov za subskribenta. V svrhu izvršitve opcijske pravice zadostuje predložiti samo plašče delnic (delnice brez kuponskih pol)

Poživlja tok krvi,
delovanje živcev, utrjuje kožo
proti prehlajenju.

Izvrstno za umivanje glave, ust in
obraza. Izborno sredstvo proti
zobobolu.

FRANCOSKO ŽGANJE „DIANA“

Vaš zdravnik

vam priporoča francosko žganje „Diana“, ker je prepričan o velikih prednostih tega žganja za disinficiranje ust in osvežujočega upljava na kožo, ki ga povzroča dodatek Mentola. Glavna snov franc. žganja „Diana“, je dvakrat destilirano vinsko žganje.

Pri nakupu pazite na znamko. Vsaka steklenica nosi na zamašku in na plombi vzgano goretno varstveno znamko.

Domači prijatelj

v pravem pomenu besede, je francosko žganje „Diana“ in to vsled svoje osvežujoče moči, nizke cene in vsestranske porabnosti.

CENE: 1 mala steklenica . K — 50
1 srednja „ „ „ 1 20
1 velika „ „ „ 2 40

Prodaja se v vseh trgovinah na drobno kjer bi se ne dobilo, naj se obrne na „Diana“, izdelava franc. žganja družba z. o. z. Dunaj, I., Hohenstaupfeng 30.

Premerl & Jančar

Ljubljana Dunajska cesta št. 20.

Lastni izdelki oljnatih barv, lakov, firnežev in steklarskoga kleja.

Velika zaloga kemičnih in rudninskih barv. Barv za umetnike.

Vse potrebščine za slikarje in pleskarje. Točna postrežba, cene nizke.

Za obila naročila se priporoča

Premerl & Jančar

trgovina oljnatih barv, na drobno in debelo

Osem dni poskušnje!

Ne kupujte ur, ako jih ne poskusite! Pošiljam vsakomur ki naroči, pristno 14 karatno uro iz plaque-zlata. Dvojni pokrov, za ceno 20 K. Pri naročbi naj se pošlje samo polovico in ostalo po preizkušnji. Triletno jamstvo. Naročila naj se pošljejo na: JOH. WEINER, DUNAJ XIX/I. Boschstrasse 2/7.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkinega olja

prve vrste

najboljših trvd iz Istre, Dalmacije, Melfetta, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 1 04, 1 12,

1 20, 1 23, 1 36, 1 44, 1 60, 1 80, 2 —, 2 40,

za lučl po 72 via.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se

pušča kupcu do popolne vporabe olja; po

vporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga

mila in svež.

Cene zmerne.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (Stokfizevo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravno rmenice barve po K 1 40, bele barve K 2. Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegijske, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju, predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijsva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen GORICA

Jos. Verdi tekališče št. 37.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju
od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Sans souci

najboljša tuzemska znamka napravljena po francoskem načinu.

Carte d'Or, Carte blanche, Asti spumante, Bakarska vodica.

Gennaro Ossoinack

odlikovana klet šampanjca

Gorica, Via G. Carducci št. 6.

Na zahtevo se pošlje cenike.

800 kron zaslužka

najmanj dobite pri nas kot potovalec za naše patent. perilno blago. Obiskov ti je le dobre privatne stranke. — Zahteva se znanje slovensčine in nemščine ter neomadeževano preteklost. Resni reflektanti naj se tozadevno zglasijo v nedeljo, dne 29. t. m. od 8.—12. ure predp. pri gosp. Antonu v hotelu Südbahn, Gorica,

Varstvena znamka: „Sidra“
Biment. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

Je povsod pripoznano kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1 40 in 2— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako priljubljenega domačega zdravila, se je posluževati le originalnih steklenic v skatljah z našo varstveno znamko „sidrom“, ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
pri „Kratem levu“ v Pragi
Isabetsgasse št. 5 nova.
Dnevno razpoložljiva.

Bil pesnik mlad je, plavalas,
je hotel priti na Parnas,
a s čevlji teskimi ni šlo,
za tako pot so le

„OHO!“

V. B.

Počašam se naznan li slav. občinstvu, da sem otvoril danes svoj

krojaški atelje

v Gosposki ulici št. 3.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Kühle r. Diener,

damski krojač

prej rezalec pri Salon Robes.

Trajen zaslužek!!

20—25 K na teden zaslužite s pletenjem na našem plotičnem stroju. — Vse izdelke kupimo mi, za kar se pisмено zavežemo. — Plačilni pogoji zelo ugodni. Na stroj se je možno naučiti v dveh dneh. — Spol starost in daljava je postranska stvar. — Mnogo priznanih pisem je na razpolago. — Edina katoliška tvrdka te vrste. — Zahtevajte cenike in pojasnila.

Naslov:

„Christl. Hausindustrie.“

Dunaj, XVI 2, Gullachergasse 12.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ v GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4 1/2 %, vloge v tekočem računu po dogovoru.

— Delniška glavnica K 5.000.000. —

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 450.000. —

PODRUŽNICE: Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.